

[Glistrup]

til. Men når vi med så stor sikkerhed kan sige, at det er hævet over enhver diskussion, at vi ikke har råd til så meget bureaukrati, skatteyderbetalt bureaukrati, i Danmark, som vi har, så er det, fordi vi kan aflæse det på den betalingsbalance, som Nationalbanken også forsøger at fordreje for offentligheden i øjeblikket. Vi kan se, hvordan betalingsbalanceunderskuddet udvikler sig måned for måned, selv om Nationalbanken i de sidste par år har gjort den indsats fra direktionens side, at man har fået det drejet over til at fortælle, at nu er Danmarks valutastilling over for udlandet i den forløbne måned blevet forbedret med så og så mange hundrede millioner kroner. Det er jo slet ikke det, der interesserer. Det, der interesserer, er, hvor meget vores gæld er blevet forøget med. På det termometer kan vi aflæse, at vi har brug for at få nedskåret den arbejdskraft, der er beskæftiget i ikke udenlandsk konkurrerende erhverv, og få overført den til eksportvirksomhed eller importkonkurrerende brancher.

Man har fine direktørfornemmelser og henviser til, at da Nationalbanken havde 3 direktører i 1936 – hvor man hverken havde noget økonomiministerium eller nogen vismandsorganisation eller et væld af andre økonomiske organer – så skal man også bruge tre her i 1979, hvor de oprindelige 1936-opgaver er blevet afløst i et ganske enormt omfang.

Dette tings flertal kommer til at erkende sandheden, nemlig at når vi ikke kan låne mere i udlandet, så må man nedskære på bureaukratiet. Så er det synd, at man ikke i tide har villet lytte til fremskridtspartiet, for jo mere fremskreden den danske syge får lov til at blive, jo værre er det, og jo hårdere lud skal der til, jo kraftigere medicin skal der til, når vi skal til at helbrede sygdommen. Man vil fortryde, inden vi er kommet ret langt ind i næste årti, at man har modtaget dette forslag på denne afvisende og usaglige måde, som prægede de andre ordføreres indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af udlånslofterne.

[Af Glistrup (FP) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 5. Fremsat 20/11 79).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Det er regeringens opfattelse, at man ikke uden videre kan afskaffe lofterne over pengeinstitutternes og realkreditinstitutternes udlånsvirksomhed. Disse lofter må ses i sammenhæng med den øvrige økonomiske politik og de økonomiske problemstillinger, vi står over for. I en situation, hvor et stort betalingsbalanceunderskud og en betydelig udlånsbalance hos den private sektor nødvendigvis gør en stram pengepolitik, vil det efter regeringens opfattelse ikke være forsvarligt at ophæve disse begrænsninger på pengeinstitutternes og realkreditinstitutternes udlånsaktivitet.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at regeringen lægger vægt på at fastslå, at erhvervenes finansiering har og fortsat skal have en fortrinsstilling til at blive dækket ind under loftet. For realkreditinstitutternes vedkommende er loftet over disse institutters udlån med sikkerhed i erhvervsjendomme helt ophævet. De resterende begrænsninger rammer i realiteten kun den dyreste del af parcelhusbyggeriet, nemlig de meget store huse, og de rene tillægslån.

I bemærkningerne til forslaget siges, at det forhold, at Danmarks valutareserver er rekordstore, gør det ekstra let og ubetænkeligt for 1979-folketinget at afskaffe disse lofter. I den barske virkelighed stiller sagen sig helt anderledes. Ved udgangen af november i år var de samlede valutareserver – altså Dan-